

ชื่อพื้นเมือง

ไม้ต้น ไม้ผลัดใบ สูงได้ถึง 30 ม. มีพุ่มขนาดเล็ก เปลือก สีเทาถึงออกน้ำตาล ผิวเรียบหรือแตกตื้นๆ หรือเป็นสะเก็ด ใบ กว้าง 3-7 ซม. ยาว 6-15 ซม. พบบ้างกว้างได้ถึง 9 ซม. ยาวได้ถึง 21 ซม. ออกกระนาบเดี่ยวบนกิ่ง รูปขอบขนานแกมรีถึงไข่กลับ ปลายแหลมหรือเรียวแหลม โคนกลมรูปลิ้น แผ่นใบไม่จักเป็นพู่หรือจักซี่ฟัน ใบอ่อนสีชมพู ใบแก่เนื้อคล้ายหนังบาง เกลี้ยงและสีเขียวเข้มเป็นมันด้านบน เกลี้ยงทั้งสองด้านหรือมีขนละเอียดกระจายโดยเฉพาะบนเส้นกลางใบเท่านั้น เส้นใบ 8-14 คู่ ตรงไปยังใบ (ไม่แตกง่ามหรือเชื่อมกัน) เส้นใบย่อยคล้ายชั้นบันได ค่อนข้างแบนทั้งสองด้าน ก้านใบยาว 0.7-1.5 ซม. เล็กเรียว มีขนละเอียดสีขาวหรือออกน้ำตาลเมื่ออ่อน ไม่เป็นเกล็ด หูใบยาวประมาณ 4 ซม. มีขนละเอียด ร่วงเร็ว ทั้งรอยแผลเป็นสันข้างกิ่งกิ่งเล็กเรียว สีน้ำตาลอมเทาถึงน้ำตาลเข้ม เกลี้ยง เห็นรอยแผลหูใบไม่ชัด ช่อดอกกลม ออกเดี่ยวหรือเป็นคู่ตามซอกใบ ช่อดอกเพศผู้กลมถึงรูปขอบขนานแคบหรือทรงกระบอก ขนาด 0.6-1.6(2.5) ซม. ก้านช่อดอกยาว 1-4 มม. สีเหลืองอ่อนถึงแดงออกชมพู ช่อดอกเพศเมีย ทรงกลม ก้านช่อดอก ยาว 1.5 ซม. สีชมพูบานสะพรั่ง ผล ยาว 3.5-5 ซม. ก้านผลสั้น ยาวน้อยกว่า 0.5 ซม. ทรงกลมหรือค่อนข้างแบน ไม่มีหนามหรือตุ่ม เปลือกบาง ค่อนข้างเป็นมันและเย็น เกลี้ยงหรือเกือบเกลี้ยง สุกสีส้มอมชมพูอ่อน กินได้ แต่ค่อนข้างเหนียวคล้ายยางพบกระจายในป่าดิบที่ต่ำ จังหวัด ตรัง สงขลา

ข้อมูลอ้างอิง : การ์ดเนอร์, โฮมอน ไม้ป่าภาคใต้ เล่ม 3 (Mo-Z)-กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), 2561. 880 หน้า

ภาพประกอบ : ภาพผล : <https://www.flickr.com/photos/adaduitokla/7692205114>

ภาพใบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาวนวัฒนกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศูนย์วิจัยและพัฒนานวนวัฒนกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

